

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2017. október 12.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Az SDC-554S európai uniós szóvédjegy bejelentése – A korábbi nem lajstromozott SDC-554S nemzeti szóvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése] – A nemzeti jog tartalmát alátámasztó bizonyítékok – A 2868/95/EK rendelet 19. szabálya (2) bekezdésének d) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 7. cikke (2) bekezdésének d) pontja] – A bizonyítékoknak első alkalommal a fellebbezési tanács előtti eljárásban történő előterjesztése – A fellebbezési tanács mérlegelési jogköre – A 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 95. cikkének (2) bekezdése]”

A T-316/16. sz. ügyben,

a **Moravia Consulting spol. s r. o.** (székhelye: Brno [Cseh Köztársaság], képviseli: M. Kyjovský ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselet: D. Gája, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Citizen Systems Europe GmbH** (székhelye: Stuttgart [Németország], képviselik: C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach és C. Nitschke ügyvédek),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Moravia Consulting és a Citizen Systems Europe közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2016. április 1-jén hozott határozata (R 1575/2015-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, L. Madise és R. da Silva Passos (előadó) bírák,

hivatalvezető: X. Lopez Bancalari tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2016. június 21-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2016. október 24-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2016. december 2-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2017. március 9-én hozott határozatra, amely a szóbeli szakasz lefolytatása céljából egyesítette a T-316/16–T-318/16. sz. ügyeket,

tekintettel a 2017. május 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2014. április 10-én a beavatkozó fél, a Citizen Systems Europe GmbH az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) [helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.)] alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az SDC-554S szómegjelölés volt.
- 3 Az áruk, amelyekkel kapcsolatban a bejelentést tették a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9. osztályba tartoznak, és az alábbi leírásnak felelnek meg: „Zsebszámológépek; számológépek”.
- 4 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2014. április 24-i 2014/076. számában hirdették meg.
- 5 2014. július 22-én a felperes, a Moravia Consulting spol. s r. o., a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő a lajstromozással szemben, a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő összes áru tekintetében.
- 6 Felszólalása alátámasztása érdekében a felperes elsődlegesen egy korábbi, nem lajstromozott, a bejelentett védjeggyel azonos szóvédjegy által biztosított jog fennállására hivatkozott, figyelembe véve, hogy az legalábbis a Cseh Köztársaság területén fennállt. E nem lajstromozott szóvédjegy számológépekre vonatkozott.
- 7 A felperes előadta, hogy a nem lajstromozott védjegyet már a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtása előtt használta, többek között egy 2013 októberében, Hongkongból (Kína) származó számológépek szállítása érdekében leadott megrendelés során. Erre vonatkozóan a felperes bizonyítékként bemutatott egy 2013. október 8-i, kétoldalas „megrendelés visszaigazolása” („sales confirmation”) című dokumentumot.
- 8 A felperes másodsorban a beavatkozó fél rosszhiszeműségére hivatkozott. Mindazonáltal az EUIPO 2014. augusztus 5-i tájékoztatását követően – amelyben többek között kifejtésre került, hogy ilyen okra kizárólag valamely lajstromozott európai uniós védjegy elleni törlési eljárás keretében lehet hivatkozni – a felperes az EUIPO részére 2014. december 10-én megküldött levelében közölte, hogy visszavonja a beavatkozó fél rosszhiszeműségére vonatkozó állítását.
- 9 A felperes harmadsorban a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiányára hivatkozott.

- 10 2015. június 5-i határozatával az EUIPO felszólalási osztálya elutasította a felperes felszólalását, és őt kötelezte a költségek viselésére. A felszólalási osztály megállapította, hogy a felperes nem nyújtott információt, és bizonyítékot sem mutatott be azon alkalmazandó nemzeti jogszabályra vonatkozóan, amelyre felszólalását alapította, és amelynek értelmében a bejelentett védjegy használatát az érintett tagállamban be lehetett volna tiltani, mégpedig azt követően sem, hogy felhívták a felszólalásának kiegészítésére. Egyébiránt a felszólalási osztály kiemelte, hogy a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiánya a 207/2009 rendelet 7. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke) alá tartozik, és következésképpen a felszólalási eljárásban nem érvényes ok.
- 11 2015. augusztus 4-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen az EUIPO-hoz.
- 12 A felperes a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő nyilatkozatához tájékoztatást mellékel a védjegyekről szóló releváns cseh szabályozásról, kifejtve a nem lajstromozott megjelölés jogi oltalmára vonatkozó jogszabályok tartalmát.
- 13 Az EUIPO második fellebbezési tanácsa 2016. április 1-jei határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést.
- 14 Mindenekelőtt, egyfelől a fellebbezési tanács lényegében úgy ítélte meg, hogy a felszólalási eljárás során a felperes nem utalt az alkalmazandó jogi rendelkezésekre, és nem nyújtott a hivatkozott jogokra vagy az adott esetben teljesítendő feltételekre vonatkozóan semmilyen tájékoztatást, amely lehetővé tette volna az EUIPO számára annak értékelését, hogy az e rendelkezések által előírt különös feltételek teljesülnek-e, és hogy következésképpen be lehet-e tiltani a bejelentett védjegy használatát az érintett tagállam, azaz a Cseh Köztársaság jogszabályai szerint. A fellebbezési tanács emlékeztetett arra, hogy a felperes kötelezettsége minden szükséges információra hivatkozni, illetve rendelkezésre bocsátani ezeket annak bizonyítása érdekében, hogy a korábbi védjegy a nemzeti jog hatálya alá tartozik, és hogy e jog lehetővé teszi a későbbi védjegy használatának megtiltását.
- 15 Másfelől, ami a felperes által a cseh jogra vonatkozóan első alkalommal a fellebbezési tanács előtti eljárásban bemutatott információkat illeti, e tanács úgy ítélte meg, hogy azokat nem lehet „újnak” vagy „kiegészítőnek” minősíteni, és azok ennek folytán elfogadhatatlanok. A fellebbezési tanácsnak ugyanis nincs mérlegelési jogköre a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok elfogadása tekintetében.
- 16 Ezt követően a fellebbezési tanács hozzátette, hogy még ha „újnak” vagy „kiegészítőnek” is kellene minősíteni az első alkalommal előtte előterjesztett bizonyítékokat, ekképpen lehetővé téve számára, hogy mérlegelési jogkört gyakoroljon a figyelembevételükkel kapcsolatban, akkor is akként döntve gyakorolta volna e jogkörét, hogy nem veszi ezeket figyelembe. A fellebbezési tanács szerint kitűnik a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének (jelenleg a 2017/1001 rendelet 95. cikke (2) bekezdésének) megszövegezéséből, hogy a tények és bizonyítékok késedelmes hivatkozása vagy előterjesztése nem biztosíthat feltétlen jogot az így eljáró fél számára, hogy e tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe is fogják venni. A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy azok a körülmények, amelyek a bizonyítékoknak a felperes által történt késedelmes előterjesztésekor fennálltak, nem igazolhatnak egy ilyen késedelmet.
- 17 A fellebbezési tanács a beavatkozó fél állítólagos rosszhiszeműségére alapított, a felperes által ismét, annak ellenére felhozott érveléssel kapcsolatban, hogy a felszólalási osztály előtti eljárásban lemondott az arra való hivatkozásról, emlékeztetett arra, hogy a 207/2009 rendelet 41. cikke értelmében a felszólalás az említett rendelet 8. cikkén (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkén) alapulhat, és megállapította, hogy mivel e rendelkezés felszólalási okként nem említi a rosszhiszeműséget, ezt az érvelést nem vizsgálja meg.

- 18 Végül a fellebbezési tanács az ítélkezési gyakorlatra hivatkozva hangsúlyozta, hogy a felszólalási eljárásban vizsgált kérdés nem annak meghatározására irányult, hogy a vitatott megjelölés megkülönböztetésre alkalmas-e, és azt a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára [jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára] tekintettel lajstromozni kell-e, hanem, hogy a vitatott megjelölés bejelentését el kell-e utasítani az ugyanezen rendelet 8. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) értelmében vett korábbi jog fennállása miatt.

A felek kérelmei

- 19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 20 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

- 21 Az EUIPO azt állítja, hogy a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan. A beavatkozó fél pedig úgy véli, hogy a keresetnek a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontján [jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének b) pontján] alapuló része elfogadhatatlan.

Az EUIPO által felhozott elfogadhatatlansági kifogásról

- 22 Az EUIPO szerint két ok igazolta, hogy a fellebbezési tanács elutasította a felszólalási osztály határozata ellen benyújtott fellebbezést. Először is, a fellebbezési tanácsnak nem volt mérlegelési jogköre a fellebbezés okainak kifejtéseként előterjesztett iratok elfogadása tekintetében. Másodszor, még ha lett is volna mérlegelési jogköre a fellebbezési tanácsnak, és gyakorolta is volna azt, a fellebbezés elutasítása mellett döntött volna. Az EUIPO azt állítja, hogy a felperes a jelen eljárás keretében nem vitatja a megtámadott határozat második okát. Következésképpen, még ha helyt is adnak a felperesnek a megtámadott határozat első okára vonatkozó jogalapjainak, ez nem elégséges az említett határozat hatályon kívül helyezéséhez, tekintve, hogy annak rendelkező részét mindenesetre továbbra is igazolja a második ok. Az EUIPO a fentieket figyelembe véve a kereset nyilvánvaló elfogadhatatlanságára következtet.
- 23 A felperes a kérelem 21. pontjában igazolja azon cseh jogszabály konkrét hivatkozásának késedelmes előterjesztését, amelyre felszólalását alapította, és amelynek értelmében a bejelentett védjegy használatát az érintett tagállamban be lehetett volna tiltani. E tekintetben lényegében azt állítja, hogy az EUIPO által megállapított határidőn belül benyújtott minden bizonyítékot a nem lajstromozott megjelölés használatával kapcsolatos korábbi jogával összefüggésben, és hogy már csupán a nemzeti jogra vonatkozó információ hiányzott. Hozzáteszi, hogy a *iura novit curia* elve alapján nem volt szükség a nyilvánosság számára is hozzáférhető cseh jogszabály konkrét rendelkezéseinek részletes bemutatására. Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy az EUIPO-nak egyértelmű tájékoztatást kellett

volna adnia a részére, megjelölve azokat a konkrét elemeket, amelyek a felszólalásából hiányoztak, annak érdekében, hogy megfelelően ki tudja azt egészíteni. Márpedig a felperes szerint az EUIPO-nak a felszólalás pontosítására vonatkozó felhívása nem volt egyértelmű, és nem tudott abból a felszólalása ellen megfogalmazott konkrét kifogásra következtetni.

- 24 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes a jelen eljárás keretében hivatkozott azokra az okokra, amelyek szerinte igazolták a szóban forgó bizonyítékok késedelmes előterjesztését. Ennélfogva a felperes összességében vitatja az EUIPO azon álláspontját, amely szerint e bizonyítékok késedelmes előterjesztését nem lehet elfogadni. Még feltételezve is, hogy vannak az ügyiratban olyan elemek, amelyek ellentmondanak a felperes által állítottaknak, az ilyen megállapítás nem a kereset elfogadhatóságát, hanem inkább annak megalapozottságát érintené. Következésképpen – függetlenül a felperes által azzal összefüggésben hivatkozott igazolástól, hogy a közigazgatási eljárás során késedelmesen terjesztett elő bizonyítékokat – nem lehet azt állítani, miként azt lényegében az EUIPO teszi, hogy a felperes a jelen esetben csupán a megtámadott határozat azon részét kifogásolja, amelyben a fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy nincs mérlegelési jogköre az említett bizonyítékok figyelembevételére.
- 25 Ilyen körülmények között az EUIPO által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

A beavatkozó fél által felhozott elfogadhatatlansági kifogásról

- 26 A beavatkozó fél úgy véli, hogy a felperes, noha a felszólalási eljárás során jelezte, hogy nem tartja fenn ezt a jogalapot, úgy tűnik, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozik a megtámadott határozat vitatása érdekében.
- 27 A jelen ügyben a felperes a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján felszólalt valamely európai uniós védjegy lajstromozása ellen az említett rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerint. A beavatkozó fél emlékeztet arra, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a bejelentőnek az európai uniós védjegy bejelentésekor fennálló rosszhiszeműségére vonatkozó b) pontja feltétlen törlési ok, és az nem szerepel az uniós védjegy lajstromozása elleni felszólalási okok között, következésképpen arra felszólalási eljárás keretében nem lehet hivatkozni. Ennélfogva a beavatkozó fél szerint e jogalap elfogadhatatlan.
- 28 A felszólalási eljárás során a felperes kifejezetten jelezte a felszólalási osztálynak, hogy visszavonja a beavatkozó fél rosszhiszeműségére vonatkozó állítását, amelyre eredetileg hivatkozott. Mindazonáltal a fellebbezési tanács előtti eljárásban a felperes újból előadta, hogy a vitatott megjelölés lajstromozása iránti kérelem a beavatkozó fél rosszhiszeműségéből következett, ami alapján a megtámadott határozat 85. pontjában a fellebbezési tanács arra a megállapításra jutott, hogy – mivel felszólalás a 207/2009 rendelet 8. cikkére alapítható, és e rendelkezés nem említi a rosszhiszeműséget felszólalási okként – e kérdést nem fogják vizsgálni.
- 29 Egyébiránt a felperes a keresete 26. pontjában megemlíti a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértését a kérelme alátámasztására szolgáló jogalapok között, anélkül azonban, hogy felhozna bármely érvet ezen állítás igazolására. A tárgyalás során a Törvényszék kérdésére a felperes megerősítette, hogy fenntartja e jogalapot.
- 30 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését, és ennek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését és a Törvényszék számára a keresetről való határozathozatalt, adott esetben további információ nélkül (lásd: 2012. szeptember 18-i Scandic Distilleries kontra OHIM – Bürgerbräu, Röhm & Söhne [BÜRGER] ítélet, T-460/11, nem tették közzé, EU:T:2012:432, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Tekintve, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke

(1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap egyértelműen nem felel meg e követelményeknek, azt mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani. Meg kell egyébiránt jegyezni, hogy igencsak meglepő e jogalapnak a jelen eljárás fázisában való hivatkozása, hiszen a felperes kifejezetten jelezte a felszólalási osztálynak, hogy lemond a beavatkozó fél rosszhiszeműségével való érvelésről.

- 31 Az előbbiek összességéből az következik, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapot – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.
- 32 A teljesség kedvéért emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja az európai uniós védjegy feltétlen törlési okait tartalmazza, többek között azt, ha a bejelentő rosszhiszemű a lajstromozási kérelme benyújtásakor (2009. június 11-i Chocodfabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 34. és 35. pont), amely folytán a rosszhiszeműsége a lajstromozott védjegy elleni törlési kérelem keretében lehet hivatkozni. Azonban, amint azt a beavatkozó fél is állítja, a bejelentő rosszhiszeműsége nem szerepel a 207/2009 rendelet 41. cikkében az európai uniós védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás okai között. Ennélfogva a jogalapot mindenesetre el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 33 Keresetének alátámasztására a felperes lényegében két jogalapot hoz fel. Az első a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének és 76. cikke (1) bekezdésének (a 76. cikk (1) bekezdése jelenleg a 2017/1001 rendelet 95. cikke (1) bekezdése), valamint a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 50. szabálya (1) bekezdésének a megsértésén alapul. A második jogalap a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértésén alapul.
- 34 Mivel a második jogalap – mint elfogadhatatlan – elutasításra került, csupán az első jogalapot kell megvizsgálni.
- 35 A felperes e jogalap alátámasztása érdekében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a 2868/95 rendelet 50. szabályának a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésével együttesen értelmezett (1) bekezdését, amikor a megtámadott határozatban figyelmen kívül hagyta az általa felhozott tényeket, illetve általa előterjesztett bizonyítékokat. A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értelmezte a felszólalási osztály határozata elleni fellebbezési eljárás keretében első alkalommal benyújtott bizonyítékokra vonatkozó diszkrecionális jogkörét. A felperes arra hivatkozik, hogy a jelen esetben az előírt határidőn belül benyújtott minden bizonyítékot a nem lajstromozott megjelölés használatával kapcsolatos korábbi jogával összefüggésben, és hogy már csupán a nemzeti jogra vonatkozó információ hiányzott. Következésképpen a felperes szerint nem lehet kijelenteni, hogy a felszólalási eljárás során semmilyen bizonyítékot ne terjesztett volna elő. A felperes azt is állítja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a 2015. október 28-i Rot Front kontra OHIM – Rakhat (Maccka) ítéletben (T-96/13, EU:T:2015:813) megállapított elveket, miközben ezt az ítéletet a felszólalási osztály határozatával szembeni fellebbezés benyújtására jelen ügyben nyitva álló határidő lejártá után hozták meg. Következésképpen a felperes szerint ez az ítélet a jelen eljárásban nem lehet releváns.
- 36 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.
- 37 Mivel a felperes által első jogalapja keretében felhozott érvek átfedik egymást, azokat együttesen kell megvizsgálni.

- 38 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerint a lajstromozott védjegyűtől eltérő megjelölés jogosultja felszólalhat az európai uniós védjegy lajstromozásával szemben, ha ez utóbbi megfelel négy kumulatív feltételnek: e megjelölést a kereskedelmi forgalomban kell, hogy használják; annak a helyi jelentőségűt meghaladó mértékűnek kell lennie; az e a megjelöléshez fűződő jogot – az európai uniós szabályozás vagy azon tagállam jogszabályainak megfelelően, amelyben a megjelölést használták – az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál korábban kell megszerezni; végezetül az e megjelöléshez fűződő jogok alapján a jogosult meg kell, hogy tilthassa a későbbi védjegy használatát (lásd: 2016. június 29-i Universal Protein Supplements kontra EUIPO – H Young Holdings [animal] ítélet, T-727/14 és T-728/14, nem tették közzé, EU:T:2016:372, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E feltételek kumulatívok, amely folytán, ha a megjelölés nem felel meg azok közül valamelyiknek, a nem lajstromozott védjegy vagy a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében vett más, kereskedelmi forgalomban használt megjelölés fennállásán alapuló felszólalás nem lehet eredményes (lásd: 2016. január 21-i BR IP Holder kontra OHIM – Greyleg Investments [HOKEY POKEY] ítélet, T-62/14, nem tették közzé, EU:T:2016:23, 20 pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Az első két feltétel, vagyis a hivatkozott megjelölés használatára és annak – a helyi jelentőségűt meghaladó – mértékére vonatkozó feltétel magából a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a szövegéből következik, következésképpen azokat az uniós jogra tekintettel kell értelmezni. A 207/2009 rendelet tehát a megjelölések használata és jelentősége tekintetében egységes szabályokat állít fel, amelyek megfelelnek az e rendelet által bevezetett rendszer alapját képező elveknek (lásd: 2016. június 29-i animal ítélet, T-727/14 és T-728/14, nem tették közzé, EU:T:2016:372, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Ugyanakkor a „ha az irányadó [...] tagállami jogszabályok szerint” kifejezésből következik, hogy az ezt követően a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt két másik feltétel a rendelet által előírt olyan feltételeknek tekinthető, amelyeket, az előbbiekkal ellentétben, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog által meghatározott szempontokra tekintettel kell értékelni. Ezen, a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jogra történő utalás teljességgel indokolt, tekintettel arra, hogy a 207/2009 rendelet elismeri annak lehetőségét, hogy az európai uniós védjegyrendszeren kívüli megjelölésekre hivatkozni lehessen valamely európai uniós védjeggel szemben. Következésképpen kizárólag a hivatkozott megjelölés tekintetében irányadó jog alapján állapítható meg, hogy e megjelölés korábbi-e, mint az európai uniós védjegy, és ez indokolhatja-e a későbbi védjegy használatának megtiltását. A 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megfelelően az e feltétel teljesülésére vonatkozó bizonyítási kötelezettség a felszólalót terheli az EUIPO előtt (lásd: 2016. június 29-i animal ítélet, T-727/14 és T-728/14, nem tették közzé, EU:T:2016:372, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 A 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében figyelembe kell venni többek között a felszólalás alátámasztására hivatkozott nemzeti szabályozást és az érintett tagállamban hozott bírósági határozatokat. Ennek alapján a felszólalónak kell bizonyítania azt, hogy a szóban forgó megjelölés a hivatkozott tagállam jogának a hatálya alá tartozik, és hogy annak alapján megtilthatja a későbbi védjegy használatát (lásd: 2016. június 29-i animal ítélet, T-727/14 és T-728/14, nem tették közzé, EU:T:2016:372, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 A 2868/95 rendelet 19. szabálya (2) bekezdésének d) pontja [jelenleg a **207/2009 rendelet kiegészítéséről, valamint a 2868/95 rendelet és a 216/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről** szóló, 2017. május 18-i (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2017. L 205., 1. o.) 7. cikke (2) bekezdésének d) pontja] nemcsak azt a terhet rója a felszólalóra, hogy az EUIPO elé terjessze azokat a bizonyítékokat, amelyek igazolják, hogy fennállnak az általa alkalmazni kért nemzeti jogszabály által ahhoz megkövetelt feltételek, hogy valamely korábbi jog alapján megtilthassa az európai uniós védjegy használatát, hanem azt is, hogy az EUIPO elé terjessze azokat a bizonyítékokat is, amelyek alátámasztják e jogszabályok tartalmát (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 50. pont). Igaz, hogy a fellebbezési

tanácsnak és az uniós bíróságnak hivatalból kell tájékozódnia a nemzeti jog rendelkezéseiről, amennyiben az erre vonatkozó információk szükségesek a szóban forgó lajstromozást kizáró ok alkalmazási feltételeinek értékeléséhez, ami egyben azt is jelenti, hogy az eljárás során a felek által kifejezetten előadott tényeken felül figyelembe kell vennie a köztudomású – azaz bárki által megismerhető vagy általánosan hozzáférhető forrásokból megismerhető – tényeket is (lásd ebben az értelemben: 2014. március 27-i OHIM kontra National Lottery Commission ítélet, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 39., 44. és 45. pont; 2015. október 28-i Macka ítélet, T-96/13, EU:T:2015:813, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Azonban ez a kötelezettség csupán olyankor áll fenn, amikor az EUIPO vagy az uniós bíróság már rendelkezik a nemzeti jogra vonatkozó adatokkal, akár annak tartalmára vonatkozó állítások, akár a vita során előterjesztett azon iratok formájában, amelyeknek bizonyító erőt tulajdonítottak (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2015. október 28-i Macka ítélet, T-96/13, EU:T:2015:813, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 43 Ebből kifolyólag a jelen esetben pontosan a felperesre mint felszólalóra hárult volna a nemzeti jogszabályok tartalmát alátámasztó bizonyítékoknak az EUIPO-hoz való benyújtása.
- 44 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a felperes a felszólalása alátámasztására egy korábbi nem lajstromozott, a bejelentett védjeggyel azonos védjegyre hivatkozott, amely korábbi védjegy oltalma szerinte legalább a Cseh Köztársaság területén fennállt. Amint az a fenti 7. pontban kifejtésre került, és amint az a megtámadott határozat 9. pontjának hetedik francia bekezdéséből kitűnik, a korábbi védjegy használatával kapcsolatosan a felperes egyetlen bizonyítékot mutatott be a felszólalási osztály előtt: a 2013. október 8-i, kétoldalas „megrendelés visszaigazolása” című dokumentumot. A felperes semmilyen bizonyítékot nem nyújtott be az alkalmazandó nemzeti jogra vonatkozóan; a felszólalási osztály ebből az okból utasította el a felszólalást. Amint az a fenti 12. pontban említésre került, a felperes a fellebbezési tanács előtti fellebbezése okainak bemutatása során utalt első alkalommal a nem lajstromozott megjelölés jogi oltalmára irányadó cseh nemzeti jogi rendelkezésekre.
- 45 Meg kell ennélfogva vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 70. pontjában helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy az adott esetben egyáltalán nem volt mérlegelési jogkör az első alkalommal e tanács előtt előterjesztett, a korábbi védjegy részére a releváns cseh jog által biztosított oltalomra vonatkozó bizonyítékok elfogadásával kapcsolatban, amennyiben a felperes e tekintetben semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő a felszólalási osztály előtt.
- 46 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendeletnek a tényállás hivatalból való vizsgálatára vonatkozó 76. cikke (2) bekezdésének szövegéből az következik, hogy főszabály szerint és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges a határidők lejárta után, amelyekhez a 207/2009 rendelet értelmében ezen előterjesztés kötve van, és az EUIPO-nak nem tilos az ilyen, késedelmesen hivatkozott vagy előterjesztett tényeket vagy bizonyítékokat figyelembe vennie (lásd: 2014. december 11-i CEDC International kontra OHIM – Underberg [Egy üvegben elhelyezett fűszál formája] ítélet, T-235/12, EU:T:2014:1058, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másképpen fogalmazva az EUIPO, élve azzal a mérlegelési jogkörrel, amellyel a 207/2009 rendelet említett 76. cikkének (2) bekezdése felruhazza, figyelembe veheti a felszólalási osztály által szabott határidő lejártát követően, és adott esetben első alkalommal a fellebbezési tanács előtt előterjesztett ilyen tényeket és bizonyítékokat (lásd: 2014. december 11-i Egy üvegben elhelyezett fűszál formája ítélet, T-235/12, EU:T:2014:1058, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint e rendelkezés, azzal a pontosítással, hogy az EUIPO hasonló esetben figyelmen kívül „hagyhatja” az ilyen bizonyítékokat, széles mérlegelési jogkörrel ruhazza fel az EUIPO-t, hogy – határozatát e tekintetben indokolva – eldönthesse, hogy azokat figyelembe kell-e venni, vagy sem (lásd: 2014. december 11-i Egy üvegben elhelyezett fűszál formája ítélet, T-235/12, EU:T:2014:1058, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 48 Kiemelendő, hogy e mérlegelési jogkör arra a kérdésre korlátozódik, hogy el kell-e fogadni a késedelmesen benyújtott bizonyítékokat, vagy sem. E jogkör nem terjed ki e bizonyítékok jellegének értékelésére.
- 49 A 2868/95 rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében, amennyiben a fellebbezés a felszólalási osztály határozata ellen irányul, a fellebbezési tanács a fellebbezés vizsgálatát a felszólalási osztály által megállapított vagy megadott határidőn belül előterjesztett tényekre és bizonyítékokra korlátozza, kivéve ha úgy ítéli meg, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdésével összhangban „további” vagy „kiegészítő” tényeket és bizonyítékokat kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Rintisch kontra OHIM ítélet, C-120/12 P, EU:C:2013:638, 31. pont; 2016. július 21-i EUIPO kontra Grau Ferrer ítélet, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 23. pont).
- 50 E tekintetben a Bíróság a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését a használat bizonyítása vonatkozásában eleinte így értelmezte: hogy ha az érintett védjegy komoly használatát semmilyen módon nem bizonyították az EUIPO által megjelölt határidőn belül, ez utóbbi hivatalból elutasítja a felszólalást; viszont ha az EUIPO által megjelölt határidőn belül nyújtottak be bizonyítékokat, további bizonyítékok benyújtása továbbra is lehetséges (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet, C-621/11 P, EU:C:2013:484, 28. és 30. pont).
- 51 A Bíróság később úgy ítélte meg, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének ugyanezen értelmezését kell elfogadni a védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítása során, mivel az említett rendelkezés e rendelet rendszerén belül horizontális szerepet ellátó szabályt tartalmaz, annyiban, hogy azt az érintett eljárás jellegétől függetlenül alkalmazni kell. A Bíróság ebből arra következtetett, hogy a 2868/95 rendelet 50. szabálya nem értelmezhető úgy, hogy az kiterjesztené a fellebbezési tanácsok mérlegelési jogkörét az új bizonyítékokra (2016. július 21-i EUIPO kontra Grau Ferrer ítélet, C-597/14 P, EU:C:2016:579, 27. pont; Szpunar főtanácsnok OHIM kontra Grau Ferrer ügyre vonatkozó indítványa, C-597/14 P, EU:C:2016:2, 55. és 57. pont).
- 52 Figyelembe véve az itt említett elveket, értékelni kell tehát, hogy a felperes a felszólalási eljárás keretében előterjesztett-e legalább néhány bizonyítékot az általa hivatkozott korábbi, nem lajstromozott védjegy fennállására, érvényességére és oltalma terjedelmére vonatkozóan.
- 53 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen ítélte úgy, hogy a felperes a megszabott határidőn belül semmilyen bizonyítékot nem terjesztett elő a szóban forgó nemzeti jog tartalmára vonatkozóan, és hogy nem hivatkozott olyan jogszerű okra sem, amely magatartását igazolta volna.
- 54 Az egyetlen elem ugyanis, amelyet a felperes előterjesztett a korábbi, nem lajstromozott védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítása céljából – amint az a fenti 7. és 44. pontban említésre került – egy 2013. október 8-i, kétoldalas „megrendelés visszaigazolása” című, Hongkongból származó számológépek szállítására vonatkozó dokumentum volt.
- 55 Amint azt az EUIPO a válaszbeadványában hangsúlyozza, ez a dokumentum semmilyen információt nem nyújt a hivatkozott korábbi védjegy használatára vonatkozóan, többek között e használat helyét és időtartamát illetően, illetve az annak megállapítására vonatkozó lehetőséggel összefüggésben sem, hogy e védjegy használatának mértéke meghaladja-e a helyi jelentőségű használatot. Az említett dokumentum nem tartalmaz információt a Cseh Köztársaság jogszabályai által megkövetelt feltételekről sem.
- 56 Meg kell azt is állapítani, hogy a „megrendelés visszaigazolása” több termék hivatkozáslistáját tartalmazza, amelyek között nem szerepel a korábbi nem lajstromozott védjegy, az ahhoz legközelebbi hivatkozás pedig az „SDC-554+”.

- 57 Egyébiránt – amint azt a beavatkozó fél is állítja – az említett „megrendelés visszaigazolása” az ott felsorolt konkrét termékek vonatkozásában nem tartalmaz részletes leírásokat, és nem bizonyítja azt sem, hogy az a megrendelés, amelyre hivatkozni látszik, a szóban forgó termékeknek a korábbi, nem lajstromozott védjeggyel ellátva történő szállítását eredményezte volna.
- 58 A tárgyalás során a felperes nem adott semmilyen magyarázatot a Törvényszék által annak kifejtése érdekében feltett kérdésre, hogy az „megrendelés visszaigazolása” pontosan milyen formában tartalmazta a korábbi, nem lajstromozott védjegy vonatkozásában a Cseh Köztársaság jogszabályai által megkövetelt feltételekkel, illetve az e jogszabályok által nyújtott oltalommal kapcsolatos információkat.
- 59 Ezenkívül a felperes a fellebbezési tanács elé terjesztett egy dokumentumot, amelyhez csatolva volt egy, a beavatkozó fél által valamely német címzettnek szóló levél, amely azonban semmilyen korábbi, nem lajstromozott védjegy fennállására, érvényességére és oltalma terjedelmére vonatkozó utalást nem tartalmaz.
- 60 Ilyen körülmények között nem lehet megállapítani, hogy a felperes már a felszólalási osztály előtti eljárás során benyújtott volna bizonyos elemeket a korábbi védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítására irányulóan. Ennélfogva a cseh jogszabályok rendelkezéseire való hivatkozások, amelyeket a felperes első alkalommal a fellebbezési tanács előtti fellebbezése alapjául szolgáló okok bemutatása során említett, nem minősülnek „további” vagy „kiegészítő” bizonyítékoknak a felszólalási osztály elé terjesztettekhez képest.
- 61 Ennélfogva a fellebbezési tanács helyesen ítélte úgy, hogy nem volt mérlegelési jogköre az első alkalommal előterjesztett bizonyítékok elfogadása tekintetében, mivel e bizonyítékokat késedelmesen nyújtották be.
- 62 A fentiek fényében hangsúlyozni kell, hogy a 2016. június 29-i Group kontra EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL) ítélet (T-567/14, fellebbezés alatt, EU:T:2016:371) alapjául szolgáló ügyben fennálló körülményektől eltérően a felperes által a jelen ügyben a felszólalási osztály előtt bemutatott bizonyítékok nem teszik lehetővé a fellebbezési tanács számára, hogy mérlegelési jogkörét gyakorolja.
- 63 Ezenkívül a tárgyalás során a felperes a Törvényszék rendelkezésére bocsátott néhány példányt azon számológépekből, amelyeket állítása szerint forgalmaz, és amelyeken szerepelt a korábbi, nem lajstromozott védjegy. Azonban, anélkül, hogy szükséges lenne e bizonyítékoknak a korábbi, nem lajstromozott védjegy fennállására, érvényességére és oltalma terjedelmére vonatkozó bizonyító erejéről határozni, ezek elutasításához elegendő azt megállapítani, hogy e bizonyítékokat késedelmesen mutatták be. Egyfelől, amint az a jelen ítélet 38–51. pontjában kifejtésre került, ezen elemeket az EUIPO felszólalási osztálya előtti eljárás során kellett volna bemutatni. Másfelől, mindenesetre, az eljárási szabályzat 85. cikke (1) bekezdésének megszövegezése szerint a bizonyítékokat és a bizonyítékok felajánlását az első beadványváltás keretében kell előterjeszteni. Ugyanezen rendelet 85. cikkének (3) bekezdése értelmében az eljárás szóbeli szakaszának befejezését, illetve a Törvényszék azon határozatát megelőzően, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozzon, a felperes és az alperes kivételesen további bizonyítékokat terjeszthet elő vagy ajánlhat fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt. Márpedig e tekintetben az említett bizonyítékoknak a tárgyalás során való bemutatása e rendelkezések értelmében véve késedelmesen történt. Tekintettel arra, hogy a felperes nem szolgáltat igazolással e bizonyítékok késedelmes előterjesztésére vonatkozóan, azokat az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) és (3) bekezdése alapján mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.
- 64 Ami a felperes azon állítását illeti, hogy a fellebbezési tanács tévesen járt el azzal, hogy a 2015. október 28-i Macka ítéletben (T-96/13, EU:T:2015:813) megállapított elveket alkalmazta, noha ezt az ítéletet azután hozták meg, hogy lejárt a felszólalási osztály jelen ügyben hozott határozata elleni fellebbezés benyújtásának a határideje, elegendő arra emlékeztetni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság által valamely uniós jogi rendelkezésről kifejtett értelmezés arra szorítkozik, hogy

megmagyarázza és pontosítsa e szabály hatályát és jelentését, ahogyan azt hatálybalépésének időpontjától értelmezni és alkalmazni kellett volna. Ebből következően az így értelmezett rendelkezést a szóban forgó ítéletet megelőzően létrejött és létrehozott jogviszonyok tekintetében is lehet, és kell is alkalmazni, és a Bíróság csakis kivételes esetben, a jogbiztonság uniós jogrenden belüli elvének alkalmazásában folyamodhat ahhoz, hogy korlátozza valamennyi érdekelt arra vonatkozó lehetőségét, hogy a Bíróság által értelmezett valamely rendelkezésre hivatkozzon jóhiszeműen létrehozott jogviszonyok kétségbe vonása céljából. E megállapítások az uniós intézményekre is alkalmazandók, amikor a Bíróság későbbi értelmezésének tárgyát képező uniós jogi rendelkezések végrehajtására kéri őket (lásd: 2013. szeptember 16-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, T-402/06, EU:T:2013:445, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 65 A teljesség kedvéért a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 71. pontjában – helyesen – azt állapította meg, hogy még ha „továbbinak” vagy „kiegészítőnek” is kellene tekinteni az első alkalommal előtte előterjesztett bizonyítékokat, és még ha megállapításra is kerülne, hogy a fellebbezési tanács mérlegelési jogkörrel rendelkezik e bizonyítékok elfogadása tekintetében, akkor sem vette volna azokat figyelembe.
- 66 Ugyanis, amint azt a fellebbezési tanács hangsúlyozta, kiténik a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének megszövegezéséből, hogy a bizonyítékok késedelmes hivatkozása vagy előterjesztése nem olyan jellegű, mint amely feltétlen jogot biztosít az így eljáró fél számára, hogy az ilyen bizonyítékokat az EUIPO figyelembe is veszi.
- 67 E tekintetben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékok tekintetbevétele az EUIPO részéről, amikor egy felszólalási eljárás keretén belül kell határoznia, különösen akkor igazolható, ha egyrészt a késedelmesen előterjesztett elemek első ránézésre tényleges jelentőséggel bírhatnak az EUIPO előtt benyújtott felszólalás kimenetele szempontjából, másrészt az eljárás azon szakasza, amelyben ez a késedelmes előterjesztés végbemegy, továbbá az azt jellemző körülmények nem akadályozzák e bizonyítékok tekintetbevételét (2007. március 13-i OHIM kontra Kaul ítélet, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 44. pont).
- 68 Márpedig egyfelől meg kell jegyezni, hogy – amint arra az EUIPO helyesen hivatkozik – a felperesnek a jelen esetben tudnia kellett, hogy elő kell terjesztenie valamennyi bizonyítékot a cseh jogszabályok tartalmát igazoló elemek vonatkozásában.
- 69 Az ilyen kötelezettség már a 2868/95 rendeletnek a fenti 42. pontban hivatkozott 19. szabálya (2) bekezdésének d) pontjából is következik. Ezenkívül egyértelműen kiténik az EUIPO 2014. augusztus 5-i levelének tartalmából, hogy ez utóbbi tájékoztatta a felperest azon bizonyítékokról, amelyeket a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésén alapuló felszólalás alátámasztására elő kell terjeszteni, egyrészt megjelölve többek között a nemzeti jogszabályok tartalmát, különösen a hivatkozott jogi oltalom feltételeit és a jogosult elismert jogainak terjedelmét illetően, másrészt a nem lajstromozott védjegy vonatkozásában bizonyítékot szolgáltatva a tekintetben, hogy e védjegyet kereskedelmi forgalomban használták.
- 70 Márpedig a felperes e kifejezett információ nyújtására irányuló kérelem ellenére sem terjesztett elő a felszólalási osztály előtt semmilyen bizonyítékot a nemzeti jog tartalmára vonatkozóan, illetve egyáltalán semmilyen információt nem nyújtott e tartalommal kapcsolatban.
- 71 Másfelől, a felperes által e késelem igazolása érdekében hivatkozott elemeket nem lehet elfogadni.
- 72 Ugyanis, először is, ami a felperes által hivatkozott *iura novit curia* elvet illeti, az csupán az uniós jog alkalmazására vonatkozik. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti jog szabályainak meghatározása és értelmezése a tényállás megállapításának keretébe, és nem a jogalkalmazás körébe tartozik. Ennélfogva csupán az uniós jog tartozik arra a jogterületre, amelyen a *iura novit curia* elve érvényesül, míg a nemzeti jog a tényállás bemutatására szolgáló állítások és bizonyítékok

szolgáltatásának szintjére tartozik, amelynek tartalmát adott esetben azt alátámasztó bizonyítékokkal kell igazolni (lásd ebben az értelemben: 2013. március 20-i El Corte Inglés kontra OHIM – Chez Gerard [CLUB GOURMET] ítélet, T-571/11, EU:T:2013:145, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig – amint az a jelen ítélet 42. pontjából következik – egyfelől csupán abban az esetben kell az EUIPO-nak hivatalból tájékozódnia a nemzeti jogról, ha már rendelkezésre állnak erre vonatkozó információk, és amennyiben ez szükséges valamely lajstromozást kizáró ok alkalmazási feltételeinek értékeléséhez. Másfelől, a Törvényszéknek e tekintetben csupán akkor van lehetősége hatékony ellenőrzést gyakorolni, és az előterjesztett dokumentumokon túl megvizsgálni a felperes által hivatkozott jogszabályok tartalmát, alkalmazási feltételeit és hatályát, ha rendelkezésre állnak az alkalmazandó nemzeti jog bizonyítására előterjesztett dokumentumok, és ha – adott esetben – orvosolja az említett dokumentumok esetleges hiányosságait.

- 73 Hasonlóképpen el kell utasítani a felperes azon alapuló érvét, hogy az EUIPO által az előbbi felszólalása pontosítására történt felhívás túlzottan általános jellegű volt. Ugyanis – amint az a fenti 69. pontban megállapításra került – a 2014. augusztus 5-i levél, amely felhívta a felperest a felszólalása kiegészítésére, elegendő olyan elemet tartalmazott, amely megjelölte számára, hogy milyen bizonyítékokat szükséges előterjeszteni a felszólalása alátámasztására. E levél egyértelműen megjelölte, hogy mely bizonyítékok az elfogadottak a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésén alapuló felszólalás keretében, és e tekintetben pontosabb és részletesebb információkat adott, mint amelyek a 2868/95 rendelet 19. szabálya (2) bekezdésének d) pontjában szerepeltek. A felperes 2014. december 10-én válaszolt e levélre, további pontosításokat fűzve és információkat adva a felszólalás vonatkozásában, anélkül azonban, hogy eleget tett volna az EUIPO felszólalási osztályának a nemzeti jogra vonatkozó elemekkel kapcsolatos kérésének. Egyébiránt a tárgyalás során a Törvényszék kérdésére, amelyben felhívta a felperest azon ok megjelölésére, amely miatt nem tett eleget a felszólalási osztály e kérésének, a felperes az EUIPO felhívása túlzottan általános jellegének hangsúlyozására szorítkozott, anélkül hogy bármely érvet bemutatott volna ezen állítás alátámasztására.
- 74 Mindezek alapján a felperes által felhozott első jogalapot, és ebből következően a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 75 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 76 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék a Moravia Consulting spol. s r. o.-t kötelezi a költségek viselésére.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. október 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások